

REGGELI VAGY EBÉD?

Devaprastha dāsa: *Éppen főztem, amikor Gour Govinda Swami 1995-ben látogatába érkezett Villa Vṛndāvanába. Az első reggel, mialatt Mahārāja leckét adott, szintén főztem. Körülbelül kilenckor végeztem a bhakták reggelijének elkészítésével. A leckének egy órában belül kellett volna befejeződnie. Vártam és vártam, de Mahārāja csak tovább beszélt. Néha elmentem a templomboz, hogy lássam, mi történik, aztán vissza a konyhába, hogy mindent újramelegítsek. Ez így ment délután egy óra utánig. Megzavarodtam és így gondolkoztam magamban: „Az ebédet kellene már felszolgáljunk a bhaktáknak? De mi legyen a reggeli prasādammal?”*

Igazán meglepett, hogy mennyire személyesen bánt a bhaktákkal. Más volt, mint az összes sannyāsi, akiket addig láttam. Akkoriban Villa Vṛndāvanában száz vagy kétszáz bhakta hallgatta a leckéket. Annak ellenére, hogy olyan nagy tömeg volt, Mahārāja kivétel nélkül minden egyes bhaktára szánt időt. „Hé, bé! Ez neked szól! Figyelsz?” – mondta nekik. Néha bizonyos bhaktákat arra utasított, hogy üljenek közelebb hozzá.⁷

„A PRÉDIKÁLÁS AZ ÉLETEM”

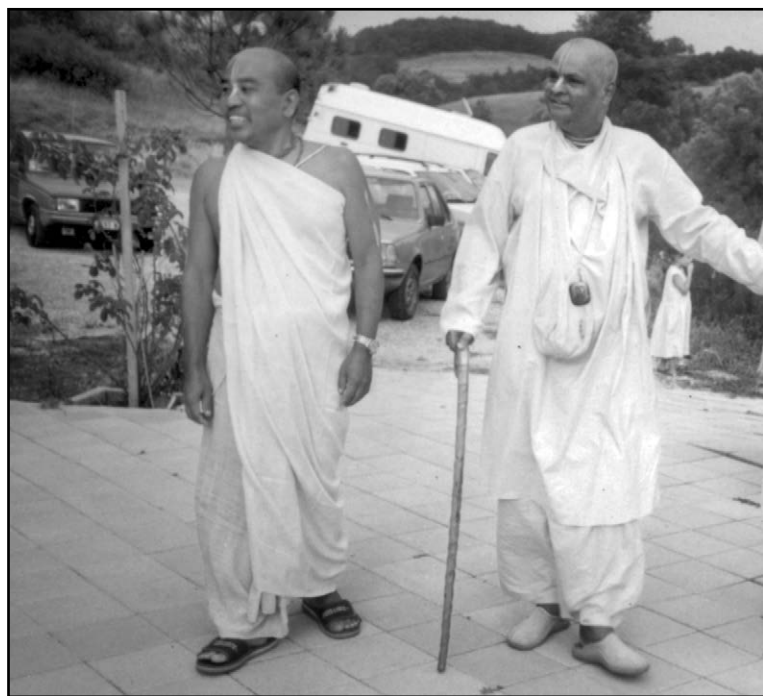
Az intenzív utazásnak Gour Govinda Swami egészsége esett áldozatul. Egy érkezési leckén Amerikában a folyamatos mozgás és prédikálás nehézségeiről beszélt.

Gour Govinda Swami: *Eljövök Amerikába, habár öreg a testem, és rokkant vagyok. Oly sok fizikai nehézségem van, mégis jövök! Utazok, bejárom az egész világot. Nem tudom, hogy csinálom. Úgy érzem, mindez Mahāprabhu és nagyra becsült lelki tanítómesterem kegyének ereje! Semmi más! Néha magam is meglepődöm. Hogyan lehetséges ez, nem tudom!*

Oly nagy az iram! Nincs pihenő, semmi. Három óras repülőút után leszállunk, futás a programokra és beszélék. Van egy öt-hat, néha nyolcórás autózás, és megint valamilyen programon beszélék. De a kṛṣṇa-kathā olyan erős! Annak ellenére, hogy a testem nagyon fáradtnak éreztem, amikor kṛṣṇa-kathāt beszélék, felélénkülök! Elfelejték mindent, minden gyengeséget, amit tapasztaltam! Úgy érzem, ez az igazi élet! Máskülönben mi az anyagi test és az anyagi élet?

Utána mondott néhány szót arról, mi az utazása és prédikálása célja:

Nem szabad, hogy a bhakták elcsüggedjenek! Az indokolatlan kegy mindig ott van! A kegy kötelei mindig ott függenek. Csak meg kell ragadnod őket! Ha nem ragadod meg, hogyan fogod megszerezni? Az indokolatlan kegy mindig ott van a számodra! Csak meg kell ragadnod! De te nem ragadod meg. Ezért érzed magad csalódottnak! Mahāprabhu mozgalmában azonban szó sem lehet csalódottságról vagy csüggedésről! Guru Mahārājám azt mondta nekem: „Ha valakinek szüksége van segítségre, Gour Govinda, te fogsz segíteni neki!” Én csak az ő utasítását próbálom végrehajtani.⁸

Bhaktisvarūpa Dāmodara Swamival Toulouse-ban, Franciaország, 1994.

Gour Govinda Mahārāja sokszor mondta a *bhaktáknak*, hogy a prédikálás a lelke. Gyakran így fejezte ki magát: „Egy nap *hari-kathā* nélkül nagyon rossz nap. Ha nem beszélhetek, nem tudok élni!” Illetve: „Még ha semmi más *sādbanát* nem végzel, de akkor is naponta hallanod kell a *Śrīmad Bhāgavatamot!*”⁹

Bhaktisvarūpa Dāmodara Swami: *Amikor Mahārāja Dél-Franciaországba jött, együtt ebédeltünk, és megkérdeztem tőle: „Úgy tűnik, van némi probléma a testeddel. Nem tudsz egyedül járni. Nem okoz gondot ez az utazás?”*

– *Amíg prédikálhatok – felelte –, amíg beszélhetek a Śrīmad Bhāgavatamról, ez végtelen gyönyört és végtelen boldogságot biztosít nekem.*¹⁰

Dinabhandu dāsa: *Mindig hangsúlyozta a sādhu-saṅga, egy premi-bhaktával való társulás és a Śrīmad Bhāgavatam állandó hallásának fontosságát. Egyszer Adelaide-ben egy tűzceremóniát kellett tartanunk, és Guru Mahārāja mondta, hogy aznap a yajña miatt nem fog leckét tartani. Amikor kifejeztem a csalódottságomat, komoly arccal rám nézett, és ezt mondta: „Dinabhandhu, ez a Bhāgavatam az életem és lelkem! Ha egy nap nem beszélhetek erről a bhāgavata-tattváról, akkor tovább nem leszek képes fenntartani ezt az életet!” Erre így feleltem: „Ha a yajñát a nap folyamán később tartanánk meg, akkor adnál Bhāgavatam leckét?” Így válaszolt: „Igen. Nagy örömökre szolgálna!” Majd teljes alázatossággal, mint ahogy egy kisgyerek kéri az apját, így szólt: „Megtennétek ezt nekem?” Így eksztázisban mindent az ő kedve szerint rendeztünk el. Mindannyian ámulva hallgattuk a nektárt, amit aznap adott elő.”¹¹*

BÁTRAN ÉS HAJTHATATLANUL

Bárhova utazott, Gour Govinda Mahārāja bátran kimondta az igazságot, soha nem volt megalkuvó – még akkor sem, ha kellemetlen volt, amit mondott. 1993-ban Amerikában egy rangidős *bhakta* a következő kérdéssel kereste meg: „Mahārāja, ebben a körzetben prédikálok már hosszú ideje, és néhány idősebb *bhakta*

arra biztat, fogadjak el tanítványokat. Nem igazán gondoltam arra, hogy így tegyek, mivel valójában nem vagyok képesített, másrészt viszont ez lelkesítene egyeseket azok közül, akiknek prédikálok. És mivel sok idős *bhakta* biztat, hogy folytassam, szeretnélek megkérdezni, hogy mi az a minimális képesítés, amivel valaki *guru* lehet.”

Gour Govinda Mahārāja mosolygott és így válaszolt: „A minimum képesítés az, hogy amikor *japázo*, Kṛṣṇán kívül semmi más nem jut az eszedbe.”

Amikor ezt hallotta, a *bhakta* lélegzete láthatóan elakadt, majd ezt mondta: „Hm, hmm, ez egy nagyon magas követelmény. Mi a minimum?”

Gour Govinda Mahārāja nevetett és ezt mondta: „Ez a mimimum. Ha nem vagy ezen a szinten, akkor leeshetsz.”¹²

Candramauli Swami: *Emlékszem, amikor Gour Govinda Mahārāja 1993-ban meglátogatta az Új Vṛndāvana Közösséget. Akkoriban, és néhány évvel azelőtt, a közösség megváltoztatta a Kṛṣṇa-tudat bemutatását néhány – a kereszténységre jellemző – külsődleges kellék és eljárás átvételével, amely magába foglalta azt is, hogy dhoti és kurta helyett keresztény stílusú palástot viseltek.*

Mahārāja a látogatása során tartott leckén a Caitanya-caritāmṛtából azt a kedvtelést idézte, melyben Brahmānanda Bhārati őzbőrben ment az Úr Śrī Caitanya Mahāprabhu elé. Mahāprabhu, amikor látta, hogy Brahmānanda Bhārati őzbőrt visel, úgy tett, mintha nem venné őt észre. Eb helyett ezt kérdezte Mukunda Dattától: „Hol van Brahmānanda Bhārati, a lelki

tanítómesterem?” „Itt van Brahmānanda Bhārati, épp előtted.” – válaszolt Mukunda Datta. „Tévedsz! Ez nem Brahmānanda Bhārati!” – felelt az Úr.

Néhány Új Vṛndāvana-i bhaktát zavart, hogy Mahārāja ezt a kedvtelést használta arra, hogy leleplezze az öltözködésbeli változást, habár ezt akkoriban többünk nem így látta, de amit később, mint egy eltérést értettünk meg¹³

Végjegyzet

⁷ Interjú. 2011. szeptember 10.

⁸ Lecke. 1992. július 30.

⁹ Gyakran mondta azt is a bhaktáknak, hogy „Jobb, ha meghalsz, mint ha nem japázoz le a tizenhat köröd!”

¹⁰ Lecke. 2006. február 18., Māyāpur.

¹¹ ISKCON Bhubaneswar: In Loving Memory of Srila Gurudev. 1996. február, 56. oldal.

¹² Mādhavānanda dāsa visszaemlékezése.

¹³ Levél. 2010. december 15..